

Luftfartslovens kapitel 9

Kapitel 9

Befordring med luftfartøj

Anvendelsesområde

§ 90. Bestemmelserne i dette kapitel gælder befordring med luftfartøj af passagerer, rejsegods eller gods, når befordringen udføres mod betaling. Udføres befordringen af et lufttrafikforetagende, kommer loven ligeledes til anvendelse, selv om befordringen er vederlagsfri.

§ 91. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på postbefordring.

Stk. 2. Bestemmelserne om befordringsdokumenter i §§ 92–98 finder ikke anvendelse på befordring, der udføres under usædvanlige forhold og falder uden for normal udøvelse af luftfartsvirksomhed.

Befordringsdokumenter

§ 92. Ved befordring af passagerer skal der udstedes billet, der skal indeholde angivelse af:

- a) afgangssted og bestemmelsessted,
- b) mindst ét aftalt mellemlandssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og ét eller flere mellemlandssteder i en anden stat er aftalt,
- c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at konventionen eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for personskade og for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder billetten som bevis for befordringsaftalens indgåelse og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er billet ikke udstedt, eller har den ikke det foreskrevne indhold, eller er den

gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig. Er passageren med befordrerens samtykke kommet om bord i luftfartøjet, uden at billet er udstedt, eller indeholder billetten ikke den under c) nævnte oplysning, kan befordrerens ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111 og § 111 a.

§ 92 a. Dansk lufttrafikforetagende skal i sine billetter eller almindelige befordringsvilkår tillige angive, at det ved befordring af passagerer er ansvarligt inden for den ansvarsgrænse, som er nævnt i § 111 a.

Stk. 2. Tilsidesættes det krav, som er nævnt i stk. 1, kan befordrerens ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111 a.

§ 93. Ved befordring af indskrevet rejsegods skal rejsegodsbevis udstedes. Såfremt rejsegodsbeviset ikke er hæftet sammen med eller indføjet i en passagerbillet, der opfylder de i § 92, stk. 1, fastsatte krav, skal det indeholde angivelse af:

- a) afgangssted og bestemmelsessted,
- b) mindst ét aftalt mellemlandssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og ét eller flere mellemlandssteder i en anden stat er aftalt,
- c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder rejsegodsbeviset som bevis for, at rejsegodset er indskrevet, og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er rejsegodsbevis ikke udstedt, eller har det ikke det foreskrevne indhold, eller er det gået tabt, er befordringsaftalen dog gyl-